EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1976 r. Nr 5 Poz. 12—16

TREŚĆ

Zarządzenia Ministra:

Zarządzenie Ministrów:

Komunikat

12.

ZARZĄDZENIE Nr 16
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 maja 1976 r.

w sprawie stosowania katalogów norm zużycia materiałów przy wykonywaniu robót budowlanych

(znak: EF-5/K-151/76)

Na podstawie § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie zmiany zakresu działania niektórych naczelnych organów administracji (Dz. U. Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do ustalania przez jednostki resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych potrzeb materiałowych oraz limitowania i kontroli zużycia materiałów przy wykonywaniu nowych konstrukcji i robót ogólnobudowlanych oraz instalacji sanitarnych i elektrycznych w budynkach, należy stosować znowelizowany „Katalog jednostkowych norm zużycia materiałów — tom I — Budownictwo ogólne oraz tom II — Instalacje sanitarne i elektryczne" wydanie VII z 1976 r.*

2. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Ekonomiki i Finansów do wprowadzania zmian i uzupełnień w „Katalogu jednostkowych norm zużycia materiałów", o którym mowa w ust. 1.

§ 2. Zastosowanie przez jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych przy ustalaniu potrzeb materiałowych oraz limitowaniu i kontroli zużycia materiałów, katalogów norm zużycia materiałów wydanych przez inne ministerstwa, może nastąpić po uzyskaniu zgody Dyrektora Departamentu Ekonomiki i Finansów wydanej na wniosek dyrektora jednostki nadrzędnej.

§ 3. Traci moc zarządzenie nr 68 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 grudnia 1969 r. w sprawie stosowania katalogów norm zużycia materiałów w robotach budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB z 1970 r. Nr 1, poz. 2 i z 1973 r. Nr 3, poz. 9).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1976 r.

MINISTER
w z. Z. Grela

*) Katalog stanowi odrębne wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Zamówienia na Katalog należy kierować do Instytutu Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego — Ośrodek Wydawniczy, ul. Racjonalizacji 6/8, 02-673 Warszawa, tel. 43-34-71

13.

ZARZĄDZENIE Nr 17
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 maja 1976 r.

w sprawie zapobiegania zbędnym sporom arbitrażowym i działalności mediacyjnej

W celu wyeliminowania zbędnych sporów arbitrażowych pomiędzy jednostkami organizacyjnymi resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, na podstawie § 1 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. U. Nr 8, poz. 52, z 1969 r. Nr 20, poz. 148 i z 1971 r. Nr 36, poz. 313) w związku z art. 5 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o Państwowym Arbitrażu Gospodarczym (Dz. U. Nr 34, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, zwane dalej „jednostkami organizacyjnymi", są obowiązane do wnikliwej analizy spraw spornych oraz podjęcia niezbędnych kroków mających na celu zapobieganie powstawaniu i prowadzeniu zbędnych sporów arbitrażowych, zwłaszcza pomiędzy jednostkami zgrupowanymi w tym samym zjednoczeniu.

2. Dla wyeliminowania rozbieżności stanowisk należy wykorzystywać między innymi możliwość bezpośredniego porozumienia się z drugą stroną i dążyć do jednoznacznego ustalenia treści dokumentów istotnych dla rozstrzygnięcia sporu.

3. W ocenie strony prawnej spornego zagadnienia należy kierować się przepisami prawnymi i zasadami ustalonymi w wytycznych orzecznictwa arbitrażowego.

§ 2. 1. Jednostki organizacyjne, przed skierowaniem sporu do okręgowej komisji arbitrażowej, powinny przeprowadzić bezpośrednie rokowania w celu uzgodnienia ze stroną przeciwną spornych zagadnień.

2. Jeżeli w drodze bezpośrednich rokowań nie udało się uzgodnić spornych zagadnień — strona, która zamierza wnieść sprawę do okręgowej komisji arbitrażowej, powinna wystąpić do jednostki nadrzędnej z wnioskiem o podjęcie próby uzgodnienia spornych zagadnień z jednostką nadrzędną strony przeciwnej.

§ 3. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych zapewnią, w ramach obowiązków właściwych służb, terminową zapłatę niespornych należności głównych i ubocznych oraz zapewnią staranne sprawdzanie otrzymanych wezwań przedarbitrażowych w celu niedopuszczenia do powstawania zbędnych sporów.

§ 4. Należy dążyć do takiego przygotowania i prowadzenia spraw arbitrażowych, aby umożliwić jak najszersze rozstrzyganie sporów na podstawie dokumentów, bez potrzeby uciekania się do ustnych wyjaśnień stron.

§ 5. Naczelni dyrektorzy zjednoczeń:

1) zapewnią podjęcie odpowiednich działań mających na celu ugodowe załatwianie spraw spornych pomiędzy jednostkami organizacyjnymi zgrupowanymi w kierowanym przez siebie zjednoczeniu oraz pomiędzy tymi jednostkami i jednostkami organizacyjnymi zgrupowanymi w innych zjednoczeniach resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, w tym również działalności mediacyjnej,
2) mogą w celu prowadzenia mediacji powołać stałe zespoły, które działają stosownie do instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 6. 1. Wnioski o założenie rewizji nadzwyczajnej, kierowane do Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych należy przesłać do Gabinetu Ministra nie później niż na miesiąc przed upływem terminu do wniesienia rewizji.

2. Do wniosku należy dołączyć:

1) opracowany projekt rewizji nadzwyczajnej z uzasadnieniem, w którym należy wskazać te przepisy prawne, na rażącym naruszeniu których opiera się żądanie rewizji,
2) oświadczenie stwierdzające datę otrzymania orzeczenia, które ma być rewidowane,
3) opinię zjednoczenia w przedmiocie zasadności wniosku,
4) kompletne akta sprawy.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 7 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie postępowania ugodowego w sporach przedumownych i zapobiegania zbędnym sporom arbitrażowym (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 4).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. E. Dobija

Załącznik do zarządzenia nr 17 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 maja 1976 r.

INSTRUKCJA

w sprawie działalności mediacyjnej

§ 1. Wniosek o przeprowadzenie mediacji należy przesłać zjednoczeniu wnioskodawcy, a odpis wniosku — stronie przeciwnej.

Do wniosku przesłanego zjednoczeniu należy dołączyć materiały uzasadniające wniosek i stanowisko stron.

§ 2. Zjednoczenie powinno niezwłocznie podjąć działanie mediacyjne oraz powiadomić o tym strony, wskazując miejsce, dzień i godzinę posiedzenia zespołu.

§ 3. 1. Mediację przeprowadza się przy udziale zespołu złożonego z trzech pracowników zjednoczenia.

2. Skład zespołu wyznaczy dyrektor zjednoczenia z tym, że jako przewodniczącego zespołu należy wyznaczyć zastępcę naczelnego dyrektora lub naczelnika wydziału właściwego ze względu na przedmiot sporu.

3. W przypadku, gdy do uzgodnienia spornych zagadnień potrzebne jest wyrażenie opinii prawnej, powinien jej udzielić na żądanie przewodniczącego zespołu radca prawny zjednoczenia w granicach obowiązków, wynikających z uchwały nr 533 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń oraz banków państwowych (Monitor Polski Nr 96, poz. 406).

§ 4. Posiedzenia zespołu mediacyjnego powinny odbywać się w zasadzie w godzinach służbowych. Naczelny dyrektor zjednoczenia może wyrazić zgodę na organizowanie posiedzeń poza godzinami służbowymi.

§ 5. Za udział w posiedzeniu zespołu poza godzinami służbowymi przysługuje wynagrodzenie w wysokości 57 zł dla przewodniczącego i 38 zł dla pozostałych członków zespołu.

§ 6. Ze strony jednostek będących w sporze powinni brać udział w posiedzeniach mediacyjnych rzeczowo właściwi pracownicy znający dokładnie zagadnienie będące przedmiotem sporu. Powinni oni posiadać pełnomocnictwa upoważniające do zawarcia porozumienia.

§ 7. 1. Zawarte porozumienie powinno być podpisane przez przedstawicieli stron.

2. W razie nieuzgodnienia spornych postanowień, ustalenia podjęte w toku mediacji powinny być ujęte na piśmie, a zjednoczenie powinno wyrazić swój pogląd.

§ 8. Jeżeli mediacja dotyczy jednostek zgrupowanych w różnych zjednoczeniach — zjednoczenia te porozumiewają się co do sposobu, miejsca i terminu jej przeprowadzenia.

§ 9. Naczelni dyrektorzy zjednoczeń wyznaczą komórki organizacyjne, które będą prowadzić obsługę kancelaryjną związaną z działalnością mediacyjną.

14.

ZARZĄDZENIE Nr 21

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 lipca 1976 r.

w sprawie wytycznych typizacji w budownictwie.

(znak: NP-12/195/1/76)

W celu dalszego doskonalenia działalności typizacyjnej w dostosowaniu do rozwoju przemysłu budowlanego, na podstawie § 3 ust. 2 i § 7 ust. 1 uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju typizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 30, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się „Wytyczne typizacji w budownictwie", stanowiące załącznik do zarządzenia, zwane dalej „wytycznymi".

2. Wytyczne mają zastosowanie w programowaniu, projektowaniu i realizacji inwestycji budowlanych oraz w produkcji elementów budowlanych, z wyjątkiem:

1) odbudowy, przebudowy, adaptacji i kapitalnych remontów budynków zabytkowych,

2) dostosowywania projektów do szczególnych warunków wynikających z powiązania danej inwestycji z istniejącą zabudową (plomby, modernizacja, nadbudowa, rozbudowa itp.) bądź przy stosowaniu miejscowych technologii wykonawstwa lub rozwiązań konstrukcyjno-materiałowych (powtórzenie obiektu, budynki i budowle uzupełniające, stosowanie materiałów miejscowych),

3) inwestycji budowlanych o szczególnych wymaganiach programowych, technicznych lub technologicznych,

4) konieczności uwzględnienia specyficznych warunków terenowych, jak np. spadki terenu, szczególne warunki posadowienia, warunki klimatyczne, względy architektoniczne i regionalne.

§ 2. Upoważnia się dyrektorów biur kierujących typizacją, do wyrażania zgody w wypadkach technicznie i ekonomicznie uzasadnionych, na odstępstwo od obowiązku stosowania wytycznych, jeżeli wyrażanie zgody nie zostało zastrzeżone kompetencji właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), właściwi dla danego rodzaju budownictwa, mogą ustalić w miarę potrzeby i w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, resortowe wytyczne dalszego rozwoju typizacji.

§ 4. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 39 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie wytycznych typizacji w budownictwie powszechnym na lata 1971—1975 oraz warunków dopuszczalnych odstępstw od obowiązku stosowania w budownictwie projektów i opracowań typowych (Dz. Budownictwa Nr 11, poz. 40 i z 1971 r. Nr 4, poz. 13),

2) okólnik nr 1 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 17 marca 1971 r. w sprawie halowego budownictwa przemysłowego (Dz. Budownictwa Nr 4, poz. 15).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. L. Kałkowski

Załącznik do zarządzenia nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 lipca 1976 r.

WYTYCZNE TYPIZACJI W BUDOWNICTWIE

1. Postanowienia ogólne

W programowaniu, projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych należy stosować rozwiązania projektowe umożliwiające uprzemysłowienie robót budowlano-montażowych, eliminowanie nieefektywnych materiałów i pracochłonnych robót.

2. Podstawowe zasady działalności typizacyjnej

2.1. Planowanie i prowadzenie prac typizacyjnych powinno być powiązane z programem i kierunkami ogólnego rozwoju budownictwa i jego uprzemysłowieniem.

2.2. Prace typizacyjne powinny obejmować rozwiązania projektowe w sposób kompleksowy, w pełnych cyklach, łącznie z określeniem wskaźników techniczno-ekonomicznych.

2.3. Prace typizacyjne należy również prowadzić w ramach realizowanych problemów rządowych, węzłowych i resortowych.

2.4. Opracowania badawczo-rozwojowe, kwalifikujące się do typizacji ze względu na ich przedmiot i charakter, powinny uwzględniać wymagania określone wytycznymi.

2.5. Typizacja powinna przyczyniać się do tworzenia technicznych, technologicznych i ekonomicznych podstaw do przemysłowej produkcji zunifikowanych elementów i wyrobów dla budownictwa oraz do specjalizacji metod wykonywania robót budowlano-montażowych, a w szczególności do:

1) skracania cykli realizacji inwestycji budowlanych,

2) podnoszenia jakości i stopnia gotowości technicznej montowanych elementów budowlanych,

3) zmniejszenia pracochłonności i materiałochłonności w procesach wytwarzania elementów budowlanych i ich montażu na budowie,

4) zmniejszenia ciężaru jednostkowego elementów, ustrojów i obiektów budowlanych,

5) wielkoseryjnej, przemysłowej produkcji elementów,

6) obniżenia jednostkowych kosztów realizacji obiektów budowlanych.

2.6. Rozwiązania typowe powinny spełniać wymagania nowoczesnych technologii wytwarzania elementów budowlanych i wykonawstwa budowlano-montażowego.

2.7. Należy dążyć do takiego kształtowania rozwiązań typowych, aby w miarę możliwości były stworzone warunki do realizacji zadań i przedsięwzięć inwestycyjnych w ujednoliconych technologiach, w tym także do stosowania kompleksowej mechanizacji robót budowlano-montażowych.

2.8. Rozwiązania typowe powinny spełniać wymagania w zakresie ochrony środowiska, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

2.9. Rozwiązania typowe, a w szczególności typowe systemy budownictwa powinny umożliwiać stosowanie w szerokim zakresie efektywniejszych, nowoczesnych metod projektowania.

3. Metodyka prowadzenia prac typizacyjnych

Metodyka prowadzenia prac typizacyjnych powinna polegać na:

1) planowaniu, stosownie do rozwoju poszczególnych branż, rozpoczęcia prac typizacyjnych z odpowiednim wyprzedzeniem w stosunku do terminu szerokiego wdrożenia efektów,

2) przyjęciu prac typizacyjnych jako podstawy do prawidłowego i planowego określenia zamierzeń w programowaniu:

a) produkcji budowlano-montażowej,

b) rozwoju ilościowego i asortymentowego produkcji przemysłowej dla potrzeb budownictwa,

c) rozwoju zaplecza budownictwa,

d) wdrażania osiągnięć postępu technicznego do szerokiego stosowania w budownictwie,

e) prac naukowo-badawczych i wdrożeniowych, które powinny być skoordynowane z planem typizacji oraz podporządkowane wytycznym,

3) zwiększeniu efektywności techniczno-ekonomicznej prac typizacyjnych, zakończonych wprowadzeniem rozwiązań typowych do stosowania.

4. Zakres stosowania typizacji

4.1. W projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych należy stosować:

1) zasady koordynacji modularnej określone normami,

2) zunifikowane parametry i zasady kształtowania elementów,

3) typowe systemy budownictwa,

4) typowe elementy budowlane, konstrukcyjne, instalacyjne, wykończenia i wyposażenia obiektów budowlanych,

5) zunifikowane węzły konstrukcyjne, złącza, detale budowlane i typowe węzły instalacyjne,

6) typowe ustroje budowlane,

7) rozwiązania uprzemysłowionego budownictwa, przy zastosowaniu typowych, przemysłowo produkowanych elementów i wyrobów,

8) rozwiązania kompleksowej mechanizacji robót.

4.2. Zunifikowane parametry i zasady kształtowania elementów.

4.2.1. Zunifikowane parametry i zasady kształtowania elementów określają i rozpowszechniają po uprzedniej akceptacji przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

— Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego — w zakresie budownictwa mieszkaniowego i użyteczności publicznej,

— Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Przemysłowego „Bistyp" — w zakresie budownictwa przemysłowego,

— Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Rolniczego „BISPROL" — w zakresie budownictwa wiejskiego i rolniczego.

4.2.2. Zunifikowane parametry i zasady kształtowania elementów należy stosować:

1) w projektowaniu:

a) systemów budownictwa,

b) elementów budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych i wykończenia obiektów budowlanych,

c) ustrojów budowlanych,

d) zunifikowanych węzłów, złącz i detali budowlanych,

e) budynków i budowli oraz ich segmentów,

2) w integracji systemów budownictwa i w międzysystemowej unifikacji rozwiązań,

3) w wytycznych projektowania i realizacji inwestycji budowlanych oraz określaniu typoszeregów:

a) maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów i elementów budowlanych,

b) sprzętu i maszyn budowlanych,

c) środków transportu elementów budowlanych.

4.2.3. Zunifikowane parametry projektowania należy dobierać odpowiednio do rodzaju obiektu budowlanego oraz jego programu użytkowego i wymagań funkcjonalnych.

4.3. Systemy budownictwa.

4.3.1. System budownictwa jest opracowaniem technicznym, które umożliwia projektowanie w typizacji otwartej budynków i budowli rozwiązywanych w jednolitym układzie konstrukcyjnym. System budownictwa obejmuje w szczególności:

1) zasady projektowania w systemie,

2) zestaw elementów budowlanych, instalacyjnych, wykończenia i wyposażenia wraz z technologią montażu,

3) technikę produkcji elementów budowlanych i ich transportu,

4) warianty rozwiązań materiałowych,

5) zasady organizacji robót montażowych i wykończeniowych,

6) projekty wzorcowe systemu.

4.3.2. Pod określeniem „projektowanie w typizacji otwartej" należy rozumieć projektowanie obiektów budowlanych przy zastosowaniu podanych w systemie budownictwa zasad, pozwalających na dostosowanie projektowanych obiektów budowlanych do warunków określonych w miejscowych szczegółowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz do indywidualnych programów użytkowych, funkcjonalnych i procesów technologicznych, z zachowaniem możliwości różnicowania bryły, formy i wyrazu architektonicznego.

4.3.3. Systemy budownictwa należy rozwijać przez zwiększenie ich otwartości, modernizację istniejących i uruchamianie nowych zdolności produkcyjnych bazy wytwórczej oraz właściwe wykorzystanie stworzonych w ten sposób możliwości w programowaniu, projektowaniu, produkcji i wykonawstwie budowlanym.

4.3.4. W programowaniu, projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych należy dobierać i stosować systemy budownictwa realizowane przez bazę wytwórczą danego regionu, spełniające wymagania użytkowe i zapewniające uzyskanie korzystnych efektów gospodarczych.

4.4. Typowe elementy.

4.4.1. Typowe elementy budowlane, instalacyjne, wykończenia i wyposażenia mogą występować:

— w kompletach objętych określonym systemem budownictwa i zawartych w opracowaniach poszczególnych systemów,

— pojedynczo, dla określonego przeznaczenia, bez względu na rodzaj budynku lub budowli, w którym zostaną zastosowane.

4.4.2. Karty katalogowe produkowanych aktualnie elementów zamieszczane są w Katalogu Budownictwa.

4.4.3. W projektowaniu obiektów budowlanych:

— w systemie — należy dobierać elementy budowlane spośród objętych danym systemem budownictwa,

— poza systemem — należy stosować typowe elementy budowlane, konstrukcyjne, instalacyjne, wykończenia i wyposażenia, powszechnie produkowane i dostępne w danym regionie.

4.5. Zunifikowane węzły, detale i ustroje budowlane.

Dla ujednolicenia technologii oraz metod wykonywania robót budowlano-montażowych i instalacyjnych należy w projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych szeroko stosować zunifikowane:

— węzły, połączenia konstrukcyjne, detale budowlane i rozwiązania instalacyjne,

— ustroje budowlane (rozwiązania podłóg, posadzek, przekryć dachowych, ścian osłonowych i działowych, faktur, robót wykończeniowych itp.).

4.6. Typowe sekcje i segmenty budynków.

4.6.1. Rozwiązania typowych sekcji i segmentów budynków, zawartych w Katalogu Budownictwa powinny być stosowane w projektowaniu obiektów budowlanych, jeżeli odpowiadają one potrzebom programowym danej inwestycji i warunkom kształtowania rozwiązań architektoniczno-przestrzennych, określonym w miejscowych szczegółowych planach zagospodarowania przestrzennego.

4.6.2. Na warunkach, o których mowa w pkt 4.6.1., można także stosować segmenty i sekcje budynków z przykładowych systemowych rozwiązań, stanowiących jedną z możliwości zaprojektowania budynku w danym systemie budownictwa.

4.7. Typowe budynki i budowle.

Stosowanie projektów typowych budynków, budowli lub ich części obowiązuje w projektowaniu obiektów o ściśle określonych i niezmiennych programach użytkowych, funkcji lub technologii zaprogramowanej produkcji, m.in. obiektów służby zdrowia i opieki społecznej, oświaty, rolnictwa, handlu i usług.

4.8. Wzorcowe rozwiązania funkcjonalne.

4.8.1. W projektowaniu obiektów budowlanych zaleca się stosowanie wzorcowych rozwiązań funkcjonalnych odpowiednio do potrzeb programu inwestycyjnego, założonych warunków technicznych oraz wymagań w zakresie kształtowania rozwiązań przestrzennych i architektonicznych.

4.8.2. Przy wykorzystaniu opracowań odpowiedniego systemu budownictwa należy stosować systemowe rozwiązania układów komunikacyjnych i zespołów sanitarnych.

5. Podstawowe zadania i kierunki prac typizacyjnych

5.1. Do podstawowych zadań i kierunków prac typizacyjnych należą:

1) dalsza unifikacja parametrów wymiarowych, obciążeniowych i użytkowych; prace te powinny być zakończone opracowaniem przez jednostki zaplecza naukowo-badawczego zunifikowanych parametrów i zasad kształtowania elementów, przeznaczonych dla wszystkich rodzajów budownictwa,

2) analizowanie istniejących systemów budownictwa pod kątem przeprowadzenia unifikacji międzysystemowej,

3) doskonalenie i rozwijanie systemów budownictwa, w szczególności przez:

a) poprawę rozwiązań użytkowych i zwiększenie otwartości systemów,

b) doskonalenie rozwiązań technicznych, konstrukcyjnych, zmniejszenie materiałochłonności, wprowadzenie nowych wariantów rozwiązań materiałowych i konstrukcyjnych, zgodnie z aktualnymi planami rozwoju techniki i nowych wdrożeń,

c) rozszerzenie zakresów stosowania systemów budownictwa na inne rodzaje i grupy budynków i budowli, w ramach integracji systemów,

4) dalsze doskonalenie typowych:

a) elementów budowlanych, konstrukcyjnych, wykończeniowych, wyposażeniowych i instalacyjnych,

b) węzłów i połączeń konstrukcyjnych oraz detali budowlanych,

c) ustrojów budowlanych,

5) doskonalenie, unowocześnianie i uzupełnianie zasobu projektów typowych obiektów budowlanych oraz ich sekcji i segmentów,

6) usprawnienie i przyspieszenie wprowadzenia do szerokiego stosowania sprawdzonych i uzasadnionych analizą wartości, osiągnięć postępu technicznego,

7) uzyskiwanie rozwiązań, które umożliwią realizację zespołów zabudowy w ujednoliconych technologiach, jak również typizację nowoczesnego sprzętu, urządzeń i maszyn produkcyjnych i montażowych.

5.2. W pracach typizacyjnych dotyczących obiektów budowlanych należy wykorzystywać, po przeprowadzeniu analizy techniczno-ekonomicznej wyróżniające się projekty, w tym opracowane na podstawie typowych systemów budownictwa.

5.3. Projekty odznaczające się szczególnie korzystnymi rozwiązaniami i wskaźnikami techniczno-ekonomicznymi, powinny być kierowane, po odpowiednich ulepszeniach i przystosowaniu ich do wymagań typizacji, do ustanowienia, jako typowe.

6. Nowe wdrożenia

Projekty nowych systemów budownictwa oraz nowych ustrojów konstrukcyjnych dla budownictwa podlegają sprawdzeniu w pierwszych, wdrożeniowych realizacjach.

Sprawdzeniu podlegają rozwiązania systemu budownictwa lub ustroju konstrukcyjnego, w szczególności jego walory techniczne, technologiczne, przydatność użytkowa oraz efektywność gospodarcza.

15.

ZARZĄDZENIE Nr 22

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 12 lipca 1976 r.

w sprawie ramowych kryteriów oceny nowoczesności oraz zasad nadawania klauzul nowoczesności rozwiązaniom projektowym w budownictwie

(znak: NP-12/5/208/76)

Na podstawie § 11 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania w państwowych jednostkach projektowania oraz ośrodkach badawczo-projektowych i badawczo-rozwojowych, o których mowa w § 1 ust. 1 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów „Ramowe kryteria oceny jakości i nowoczesności opracowań projektowych oraz zasady i tryb nadawania im klauzul nowoczesności", stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 26 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 czerwca 1974 r. w sprawie oceny nowoczesności opracowań projektowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1976 r.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załącznik do zarządzenia nr 22 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 lipca 1976 r.

RAMOWE KRYTERIA OCENY JAKOŚCI I NOWOCZESNOŚCI OPRACOWAŃ PROJEKTOWYCH ORAZ ZASADY I TRYB NADAWANIA IM KLAUZUL NOWOCZESNOŚCI

1. Postanowienia wstępne

Ilekroć w załączniku jest mowa:

1) o „opracowaniu projektowym" — należy przez to rozumieć rozwiązanie projektowe, badawczo-projektowe i badawczo-rozwojowe, poddawane ocenie pod względem jakości i nowoczesności,

2) o „ramowych kryteriach" — należy przez to rozumieć ramowe kryteria oceny jakości i nowoczesności opracowań projektowych,

3) o „biurze projektów" — należy przez to rozumieć jednostki wymienione w § 1 zarządzenia.

2. Zakres ramowych kryteriów

2.1. Do ramowych kryteriów zalicza się:

1) racjonalne wykorzystanie terenu przeznaczonego pod planowaną inwestycję,

2) zalety funkcjonalne obiektu,

3) efektywność rozwiązania zadania modernizacyjnego, w tym ocenę produktu, usługi lub innego efektu gospodarczego, uzyskanego przez modernizację, optymalne wykorzystanie istniejących instalacji technologicznych i obiektów budowlanych,

4) zmniejszenie surowcochłonności oraz pracochłonności procesów technologicznych,

5) zmniejszenie materiałochłonności elementów i obiektów budowlanych oraz obniżenie ich ciężaru,

6) zmniejszenie udziału robót budowlanych w ogólnych nakładach inwestycyjnych,

7) racjonalny dobór metod realizacji zadań inwestycyjnych, zmniejszenie pracochłonności,

8) skrócenie okresu realizacji inwestycji oraz okresu dochodzenia do projektowanych zdolności produkcyjnych,

9) łatwość wprowadzania zmian modernizacyjnych w czasie użytkowania obiektu,

10) możliwość powtarzalności projektu lub uznania go za typowy,

11) zmniejszenie wskaźników kosztów realizacji i eksploatacji obiektu,

12) ochronę środowiska, w szczególności neutralizację odpadów szkodliwych, rekultywację terenu, zapewnienie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, ochronę przeciwpożarową, walory estetyczne,

13) wykorzystanie rozwiązań typowych, zwięzłość i komunikatywność projektu.

2.2. Dyrektor biura projektów może ponadto ustalić dodatkowe kryteria, dostosowane do specyfiki biura.

3. Zasady oceny jakości i nowoczesności opracowań projektowych

3.1. W zależności od znaczenia i wpływu przyjętych kryteriów na poziom jakości i nowoczesności zaprojektowanego obiektu należy zastosować dla nich zróżnicowane ilości punktów, przyjmując skalę punktacji od 1 do 10 (np. kryterium zalet funkcjonalnych od 1 do 10 punktów, a kryterium zwięzłości i komunikatywności projektu od 1 do 4 punktów).

3.2. Poziom jakości i nowoczesności opracowania projektowego określa się w procentach w stosunku do sumy punktów możliwych do uzyskania.

3.3. Przyjmuje się następującą ocenę projektów:

1) opracowanie „dobre" — od 50% do 70% punktów,

2) opracowanie „bardzo dobre" — od 70% do 85% punktów,

3) opracowanie „wybitne" — powyżej 85% punktów.

3.4. Opracowania projektowe, które otrzymały oceny wybitne i bardzo dobre, mogą być przedmiotem wniosku o nadanie im przez inwestora (zamawiającego) klauzuli nowoczesności.

3.5. Decyzję w sprawie oceny opracowania projektowego, jak również skierowania go do inwestora (zamawiającego) z wnioskiem o nadanie klauzuli nowoczesności podejmuje dyrektor biura projektów.

3.6. Klauzule nowoczesności nadaje opracowaniom projektowym inwestor (zamawiający), który jest obowiązany do rozpatrzenia wniosku o nadanie klauzuli nowoczesności w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku.

3.7. Klauzule nowoczesności mogą otrzymywać opracowania projektowe przyjęte do realizacji po dniu 1 lipca 1976 r., jeśli nie uzyskały ich uprzednio na podstawie obowiązujących przepisów.

4. Tryb postępowania przy ocenie jakości i nowoczesności opracowań projektowych

4.1. Ramowe kryteria, dostosowane przez zainteresowanych ministrów do specyfiki branżowej budownictwa oraz dodatkowe kryteria ustalone przez dyrektora biura projektów powinny być podane do wiadomości pracowników.

4.2. Dyrektor biura projektów określi tryb postępowania przy podejmowaniu decyzji dotyczącej oceny poziomu jakości i nowoczesności opracowania projektowego.

4.3. Przed przystąpieniem do oceny jakości i nowoczesności opracowania projektowego ustala się „poziom odniesienia" oceny. Poziom ten określa się na podstawie osiągnięć krajowych lub zagranicznych, w oparciu o zbiory wskaźników techniczno-ekonomicznych oraz dane dotyczące własnych osiągnięć biura projektów, w tym opracowań projektowych, które uzyskały klauzulę nowoczesności.

Gromadzenie i aktualizowanie danych dotyczących wskaźników techniczno-ekonomicznych informujących o efektywności uzyskanej przy realizacji inwestycji w kraju i za granicą, należy do biur projektów.

4.4. Do obowiązków zespołu autorskiego należy wskazanie kryteriów i mierników, za pomocą których został wstępnie oceniony poziom jakości i nowoczesności zgłoszonego opracowania projektowego.

4.5. Powołany przez dyrektora biura projektów zespół oceniający, jest obowiązany do zajęcia stanowiska w przedmiocie prawidłowości zaproponowanych przez autorów projektu kryteriów i mierników oceny oraz przyjętego „poziomu odniesienia".

4.6. Uzasadnienie przez zespół autorski poziomu oceny jakości i nowoczesności polega na wykazaniu, że zgłoszone opracowanie projektowe charakteryzuje się walorami technicznymi i ekonomicznymi korzystniejszymi niż przyjęty „poziom odniesienia" oceny.

4.7. Przy rozpatrywaniu projektów technicznych opracowanych na podstawie zatwierdzonych założeń techniczno-ekonomicznych, za „poziom odniesienia" przyjmuje się wskaźniki wynikające z tych założeń.

4.8. Pozytywne wyniki wdrożonych prac badawczo-projektowych i badawczo-rozwojowych stanowią podstawę do uzyskania od zamawiającego klauzuli nowoczesności.

4.9. Na opracowaniu projektowym, które uzyskało klauzulę nowoczesności, należy na stronie tytułowej egzemplarza archiwalnego umieścić odpowiednią adnotację. Projekt ten może być przyjęty za „poziom odniesienia" porównywanych z nim projektów, przy dokonywaniu kolejnych ocen.

5. Przykładowe kryteria oceny jakości i nowoczesności opracowań projektowych

5.1. Ustala się dla opracowań projektowych w poszczególnych rodzajach budownictwa „Przykładowe kryteria oceny jakości i nowoczesności opracowań projektowych", stanowiące załącznik do ramowych kryteriów.

5.2. Przykładowe kryteria, o których mowa w pkt. 5.1., stosuje się przy określaniu szczegółowych kryteriów oceny jakości i nowoczesności opracowań projektowych; mogą one być również wykorzystane przy dostosowywaniu ramowych kryteriów do specyfiki branżowej budownictwa.

Załącznik do ramowych kryteriów

Przykładowe kryteria oceny jakości i nowoczesności opracowań projektowych

A. Budownictwo ogólne

1) zalety funkcjonalne określane:
- — wskaźnikiem powierzchni użytkowej do powierzchni całkowitej i do kubatury ogółem,
- — wskaźnikiem wykorzystania terenu,
- — stopniem zblokowania poszczególnych funkcji,
- — wkomponowaniem obiektu w teren i sieć infrastruktury,
- — humanizacją miejsca pracy (w odniesieniu do obiektów użyteczności publicznej i usługowych),

2) zmniejszenie materiałochłonności określane:
- — właściwym wykorzystaniem parametrów fizycznych materiałów,
- — minimalizacją zużycia materiałów, wyrobów i elementów budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych, wykończenia i wyposażenia,
- — poprawą wskaźnika materiałochłonności,
- — zastosowaniem bardziej efektywnych rozwiązań konstrukcyjno-materiałowych,
- — obniżeniem ciężaru konstrukcji, obudowy, instalacji i wyposażenia,

3) efektywność doboru metod, technologii lub systemów budownictwa dla realizacji przedsięwzięcia (zadania) inwestycyjnego, w celu skrócenia cyklu realizacji inwestycji, określana:
- — zmniejszeniem pracochłonności, (zmniejszenie nakładu pracy żywej w robotach budowlano-montażowych),
- — zwiększeniem wydajności pracy na jednostkę odniesienia,
- — zaprojektowaniem organizacji budowy w sposób zapewniający bezpieczeństwo i higienę pracy,

4) możliwość wprowadzania zmian modernizacyjnych w opracowaniach projektowych, określana:
- — elastycznością rozwiązań kształtowania wnętrz,
- — przydatnością zastosowanych rozwiązań na zmiany funkcjonalne i przeznaczenia,

5) walory urbanistyczne, architektoniczne, komunikacyjne i eksploatacyjne,

6) ochrona środowiska,

7) poziom kosztów realizacji i eksploatacji obiektu w stosunku do porównywalnych,

8) przydatność projektu do powtórzenia lub uznania za rozwiązanie typowe,

9) zwięzłość i komunikatywność projektu oraz stopień wykorzystania rozwiązań odpowiedniego systemu budownictwa lub rozwiązań typowych,

10) wprowadzenie nowych, bardziej efektywnych elementów i układów funkcjonalnych.

B. Budownictwo przemysłowe

1) zgodność rozwiązań budowlanych z wymaganiami i warunkami procesów technologicznych produkcji, sprawdzana na podstawie danych jak:

— zalety funkcjonalne,

— wskaźnik powierzchni produkcyjnej do powierzchni i kubatury budynku ogółem,

— wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki,

— humanizacja miejsca pracy,

— stopień zblokowania poszczególnych funkcji i budynków,

— skojarzenie inwestycji wspólnych, wyrażone relacją kosztu inwestycji skojarzonych do kosztu inwestycji ogółem,

— zabezpieczenie przeciwpożarowe,

— wkomponowanie obiektu w istniejący teren i sieć infrastruktury,

— optymalna jakość i niezawodność instalacji zasilania i rozdziału,

2) zmniejszenie materiałochłonności, racjonalne wykorzystanie materiałów i surowców, wyrobów i elementów budowlanych, instalacyjnych, wykończenia i wyposażenia określane:

— racjonalnym wykorzystaniem parametrów fizycznych materiałów i wyrobów,

— racjonalnym wykorzystaniem energii i surowców energetycznych,

— minimalizacją zużycia materiałów i wyrobów na 1 m^2 p.u., poprawą wskaźnika materiałochłonności i obniżeniem ciężaru konstrukcji, obudowy i instalacji,

3) racjonalny dobór metod realizacji określany:

— skróceniem cyklu realizacji w stosunku do normatywnego,

— zmniejszeniem pracochłonności, zmniejszeniem nakładu pracy żywej w stosunku do pracy sprzętu i maszyn,

— zmniejszeniem nakładu pracy żywej w robotach budowlano-montażowych,

— zwiększeniem wydajności pracy,

4) nowoczesność i jakość wyrobu określana:

— jednostkowym zużyciem paliw, energii, surowców i materiałów,

— pracochłonnością,

— stopniem unifikacji produkcji wyrażonym stosunkiem liczby typów maszyn produkcyjnych do liczby maszyn zastosowanych ogółem,

— minimalizacją odpadów,

— minimalizacją obsady stanowisk pracy,

— parametrami użytkowymi produktu (wyrobu),

— kosztem jednostkowym produktu (wyrobu),

5) optymalność programu produkcyjnego określana:

— strukturą asortymentową i ilościową,

— stopniem specjalizacji produkcji i jej rozdzieleniem na kooperantów,

6) nowoczesność technologii wytwarzania określana:

— optymalnym wykorzystaniem możliwości modernizacji istniejącej bazy w zakładzie i branży,

— racjonalnym poziomem mechanizacji i automatyzacji,

— minimalizacją ciężaru maszyn i urządzeń produkcyjnych,

— wykorzystaniem powierzchni produkcyjnych i pomocniczych (wskaźnik ilości produkcji przypadającej na 1 m^2 powierzchni ogółem i powierzchni produkcyjnej),

— organizacją procesu produkcyjnego i jej efektywnością,

— zmniejszeniem zużycia materiałów, surowców i energii na jednostkę produkcji,

— maksymalnym wykorzystaniem surowców krajowych, zwłaszcza pochodzenia miejscowego,

— wykorzystaniem odpadów w produkcji ubocznej,

7) skrócenie cyklu osiągnięcia projektowanych zdolności produkcyjnych w stosunku do cyklu normatywnego, w tym:

— skrócenie pełnego rozruchu poszczególnych urządzeń, maszyn i instalacji,

— kompletacja i przeszkolenie załogi,

8) podatność obiektu lub linii technologicznych na zmiany modernizacyjne procesów produkcyjnych, w tym uniwersalność rozwiązań technologicznych określana:

— elastycznością rozwiązań,

— możliwością dobudowy, rozbudowy itp.,

9) spełnienie wymagań zapewniających:

— ochronę środowiska (w szczególności neutralizację szkodliwych odpadów i rekultywację terenu),

— bezpieczeństwo i higienę pracy,

— humanizację miejsca pracy,

— zabezpieczenie przeciwpożarowe,

— warunki socjalno-bytowe załogi,

10) wskaźnik ekonomicznej efektywności „E",

11) zmniejszenie udziału robót budowlanych w ogólnych nakładach inwestycyjnych,

12) przydatność do powtórzenia rozwiązań technologicznych i ciągów produkcyjnych,

13) czytelność, zwięzłość i komunikatywność projektu.

C. **Budownictwo inżynieryjne**

1) spełnienie wymagań użytkowych i warunków technicznych,

2) uprzemysłowienie realizacji zadania i uzyskany stopień prefabrykacji,

3) zmniejszenie pracy żywej na rzecz pracy sprzętu i maszyn,

4) skrócenie cyklu realizacji inwestycji,

5) zmniejszenie materiałochłonności i obniżenie jednostkowego ciężaru obiektu budowlanego,

6) zastosowanie materiałów o wyższych parametrach użytkowych,

7) wkomponowanie obiektu w istniejący teren i sieć infrastruktury,

8) spełnienie warunków ochrony środowiska, bezpieczeństwa i higieny pracy, zabezpieczenia przeciwpożarowego itp.,

9) przydatność do powtórzenia lub utypowienia,

10) zwięzłość i komunikatywność projektu oraz stopień wykorzystania rozwiązań typowych lub systemowych.

16.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH oraz MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 5 lipca 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie robót strzałowych w odkrywkowych zakładach górniczych

(znak: MB-5/76)

Na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 115 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) oraz § 51 i 80 ust. 1 pkt 1 i pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1971 r. w sprawie nabywania, przechowywania i używania środków strzałowych w zakładach górniczych (Dz. U. Nr 11, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Komunikacji z dnia 29 października 1973 r. w sprawie robót strzałowych w odkrywkowych zakładach górniczych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 9, poz. 32, z 1975 r. Nr 1, poz. 3 i z 1976 r. Nr 3, poz. 5) wprowadza się następującą zmianę:
w § 101 dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. Strzelanie rozszczepkowe ładunkami materiału wybuchowego w krótkich otworach strzałowych bez przybitki (metodą „klinową") może być stosowane przy zachowaniu następujących dodatkowych warunków:

1) długość otworów strzałowych nie powinna przekraczać 0,35 średniej wysokości rozstrzeliwanej bryły i nie powinna być mniejsza od długości ładunku materiału wybuchowego,

2) ładunki materiału wybuchowego mogą być inicjowane tylko elektrycznie za pomocą zapalników ostrych momentalnych lub zwłocznych jednoimiennych (o jednakowym czasie opóźnienia),

3) należy stosować dolną („tylną") inicjację ładunków materiału wybuchowego",

a dotychczasowy ust. 5 otrzymuje oznaczenie ust. 6.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI
w z. A. Markowski

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
w z. E. Dobija

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są ogłoszone następujące akty normatywne.

Zarządzenia Ministra:

1. **Nr 13** z 12.V.1976 r. znak: PP-3/76 w sprawie obliczania zmiennych składników wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego niektórych pracowników Przedsiębiorstwa Geologiczno-Fizjograficznego i Geodezyjnego Budownictwa „GEOPROJEKT".
2. **Nr 18** z 11.VI.1976 r. znak: PL-4/O/51/76 w sprawie terminów zakończenia niektórych kontynuowanych zadań inwestycyjnych.
3. **Nr 19** z 26.VI.1976 r. znak: EF-1/T-1055/76 zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia zasad systemu ekonomiczno-finansowego w Pomorskim Zjednoczeniu Budownictwa Przemysłowego.

Zarządzenie wspólne:

1. Ministra Przemysłu Chemicznego oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 kwietnia 1976 r. w sprawie powołania Rady do spraw kompleksowego zagospodarowania odpadów fosfogipsowych dla potrzeb przemysłu materiałów budowlanych.

Protokoły dodatkowe:

1. z 29.V.1976 r. do porozumienia zawartego w dniu 31 maja 1975 r. pomiędzy Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Maszynowego z dnia 30 grudnia 1974 r. w zakładach pracy branży metalowej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.
2. z dnia 26.VI.1976 r. do UZP dla Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie zmiany niektórych warunków wynagradzania pracowników.
3. z dnia 26.VI.1976 r. do UZP dla Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie zmian warunków wynagradzania pracowników.
4. z dnia 26 czerwca 1976 r. do porozumienia z dnia 28 stycznia 1976 r. zawartego pomiędzy Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a Zarządem Głów-

nym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego o stosowaniu UZP dla Przemysłu Lekkiego z dnia 30 grudnia 1974 r. w Zakładach Odzieżowych Przemysłu Budowlanego „Drawa".

Pismo okólne

1. **Nr 3** z 18.V.1976 r. znak: PP-3/76 w sprawie nagradzania za prawidłową i terminową oraz przedterminową realizację inwestycji.

Zarządzenia (Or) Ministra:

1. **Nr 87** z 4.V.1976 r. znak: GM6-003/B-26 w sprawie zmiany nazwy przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Budowy Elektrowni w Bełchatowie.
2. **Nr 88** z 7.V.1976 r. znak: GM6-003/C/76 w sprawie utworzenia Generalnej Dyrekcji Budowy Bełchatowskiego Okręgu Przemysłowego.
3. **Nr 89** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Krakowie Krakowskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Maszynami Budownictwa.
4. **Nr 90** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Elblągu Gdańskiego Zjednoczenia Budownictwa.
5. **Nr 91** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Nowym Dworze Mazowieckim Warszawskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego „Kablobeton".
6. **Nr 92** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Przemyślu Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa.
7. **Nr 93** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Głogowie Głogowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
8. **Nr 94** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Sanoku Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa.
9. **Nr 95** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Biłgoraju Biłgorajskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
10. **Nr 96** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Stalowej Woli Niżańskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
11. **Nr 97** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Busku-Zdroju Buskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
12. **Nr 98** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Gdańsku Gdańskiego Zjednoczenia Budownictwa.
13. **Nr 99** z 10.V.1976 r. w sprawie otwarcia Szkoły Mistrzów dla Pracujących w Opolu Opolskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego Nr 2.
14. **Nr 100** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Szkoły Mistrzów dla Pracujących w Zielonej Górze Zielonogórskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
15. **Nr 101** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Szkoły Mistrzów dla Pracujących w Głogowie Głogowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
16. **Nr 102** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Szkoły Mistrzów dla Pracujących w Toruniu Bydgoskiego Zjednoczenia Budownictwa.
17. **Nr 103** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Katowicach Katowickiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego.
18. **Nr 104** z 10.V.1976 r. znak: KA-76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Stargardzie Szczecińskim Szczecińskiego Zjednoczenia Budownictwa.
19. **Nr 105** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Lesznie Leszczyńskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
20. **Nr 106** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Puławach Lubelskiego Zjednoczenia Budownictwa.
21. **Nr 107** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Krakowie Krakowskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Maszynami Budownictwa.
22. **Nr 108** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Krakowie Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego.
23. **Nr 109** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Krakowie Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego „BUDOSTAL".
24. **Nr 110** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Koszalinie Koszalińskiego Zjednoczenia Budownictwa.
25. **Nr 111** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących Kombinatu Budowlanego w Kołobrzegu.
26. **Nr 112** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Zawierciu Kombinatu Budowlanego w Częstochowie.
27. **Nr 113** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Chełmie Lubelskim Chełmskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.
28. **Nr 114** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Szkoły Mistrzów dla Pracujących Wytwórni Konstrukcji Stalowych „Mostostal" w Słupcy.
29. **Nr 115** z 10.V.1976 r. znak KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Mechanicznego dla Pracujących Kombinatu Produkcji i Montażu Obiektów Budownictwa Ogólnego z Lekkich Konstrukcji Stalowych „Metalplast" w Obornikach Wlkp.
30. **Nr 116** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących Kombinatu Produkcji i Montażu Obiektów Budownictwa Ogólnego z Lekkich Konstrukcji Stalowych „Metalplast" w Obornikach Wlkp.
31. **Nr 117** z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących Przedsiębiorstwa Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż" w Kielcach.

32. Nr 118 z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Technikum Mechanicznego dla Pracujących Kombinatu Gipsowo-Kredowego w Gackach.

33. Nr 119 z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego w Ostrołęce.

34. Nr 120 z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Średniego Studium Zawodowego dla Pracujących w Radomiu Radomskich Zakładów Mechanizacji Budownictwa „ZREMB".

35. Nr 121 z 10.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Wyszkowie Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego w Ostrołęce.

36. Nr 122 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Gorzowie Wielkopolskim Gorzowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego.

37. Nr 123 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Krośnie Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa.

38. Nr 124 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Bochni Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa.

39. Nr 125 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących we Włocławku Włocławskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego.

40. Nr 126 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Wałbrzychu Wałbrzyskiego Kombinatu Budowlanego.

41. Nr 127 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Tarnobrzegu Tarnobrzeskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego.

42. Nr 128 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie przekształcenia Zasadniczej Szkoły Przemysłu Szklarskiego w Zawierciu na Zasadniczą Szkołę Zawodową dla Pracujących w Zawierciu Zjednoczonych Hut Szkła Gospodarczego i Technicznego „WITROPOL" w Sosnowcu.

43. Nr 129 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Zielonej Górze Zielonogórskiego Przedsiębiorstwa Instalacji Przemysłowych.

44. Nr 130 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Brzeziu k/Włocławka Pomorskiego Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego.

45. Nr 131 z 13.V.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących w Płocku Płockiego Przedsiębiorstwa Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal".

46. Nr 132 z 17.V.1976 r. znak: GM6-003/B-12 w sprawie zmiany zasad działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Stargardzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego.

47. Nr 133 z 17.V.1976 r. znak: GM6-003/B-12 w sprawie zmiany zasad działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Gorzowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego „Zachód".

48. Nr 134 z 17.V.1976 r. znak: GM6-003/B-12 w sprawie zmiany zasad działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Szczecińskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego Nr 3.

49. Nr 135 z 27.V.1976 r. znak: GM6-003/B-35 w sprawie przekazania Zakładu Eksploatacji Kruszywa „Jaworzyna Śl." i Kamieniołomu „Miłoszów".

50. Nr 136 z 27.V.1976 r. znak: KA-3/76 zmieniające zarządzenie w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Gdańskiego Przedsiębiorstwa Instalacji Przemysłowych w Gdańsku.

51. Nr 137 z 27.V.1976 r. znak: KA-3/76 zmieniające zarządzenie w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Cementowni „Chełm" w Chełmie.

52. Nr 138 z 27.V.1976 r. znak: KA-3/76 zmieniające zarządzenie w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Radomskich Zakładów Mechanizacji Budownictwa w Radomiu.

53. Nr 139 z 27.V.1976 r. znak: KA-3/76 zmieniające zarządzenie w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Rawsko-Koluszkowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Koluszkach.

54. Nr 140 z 27.V.1976 r. znak: KA-3/76 zmieniające zarządzenie w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących w Zawierciu Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Częstochowie.

55. Nr 141 z 27.V.1976 r. znak: KA-3/76 zmieniające zarządzenie w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących Gdańskiego Przedsiębiorstwa Instalacji Przemysłowych w Gdańsku.

56. Nr 142 z 27.V.1976 r. znak: KA-3/76 zmieniające zarządzenie w sprawie otwarcia Technikum Mechanicznego dla Pracujących Radomskich Zakładów Mechanizacji Budownictwa w Radomiu.

57. Nr 143 z 29.V.1976 r. znak: GM6-003/B-32 w sprawie powołania pełnomocnika Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do spraw budowy i rozruchu Cementowni: „Górażdże" i „Strzelce Opolskie".

58. Nr 144 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Zawodowych Przedsiębiorstwa Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż" w Lublinie.

59. Nr 145 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Budowlanych w Lublinie Lubelskiego Zjednoczenia Budownictwa.

60. Nr 146 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Zawodowych w Radomiu Radomskich Zakładów Mechanizacji Budownictwa „ZREMB".

61. Nr 147 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Budowlanych w Katowicach Katowickiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego.

62. Nr 148 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Budowlanych im. Generała Karola Świerczewskiego w Zielonej Górze Zielonogórskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.

63. Nr 149 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Zawodowych Kombinatu Produkcji i Montażu Obiektów Budownictwa Ogólnego z Lekkich Kon-

strukcji Stalowych „METALPLAST" w Obornikach Wielkopolskich.

64. Nr 150 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Budowlanych we Wrocławiu Wrocławskiego Zjednoczenia Budownictwa.

65. Nr 151 z 9.VI.1976 r. znak: KA-3/76 w sprawie utworzenia Zespołu Szkół Zawodowych Przedsiębiorstwa Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż" w Kielcach.

66. Nr 152 z 14.VI.1976 r. znak: GM6-003/B-13 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budowlany w Bytomiu.

67. Nr 153 z 15.VI.1976 r. znak: GM6-003/B-42 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Katowickie Przedsiębiorstwo Elektronicznej Techniki Obliczeniowej Przemysłu Budowlanego „ETOB".

68. Nr 154 z 18.VI.1976 r. znak: GM6-003/B-32 w sprawie przekazania Wapiennika w Iłży.

69. Nr 155 z 18.VI.1976 r. znak: GM6-003/B-38 w sprawie przekazania Huty Szkła w Krakowie.

70. Nr 156 z 26.VI.1976 r. znak: GM6-003/B-14 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Mazowieckie Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej Budownictwa.

71. Nr 157 z 26.VI.1976 r. znak: GM6-003/B-1 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Białostocki Kombinat Budowlany.

72. Nr 158 z 28.VI.1976 r. znak: GM6-003/B-33 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Zakłady Żelbetowych Elementów Prefabrykowanych „Lubbet" w Lublinie, Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych Lubartów.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę **na kraj** przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch" oraz urzędy pocztowe i doręczyciele
— do 25 listopada na cały rok następny,
— w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego za ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch".
Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.
Prenumeratę ze zleceniem wysyłki **za granicę**, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch" Centrala Kolportażu Prasy Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa konto PKO nr 1531—71.
Sprzedaż odręczną poszczególnym numerów Dziennika prowadzi Centralny Ośrodek Informacji Budownictwa, Wydział Zbytu, ul. Instalatorów 7c, 02-237 Warszawa.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05, w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy
Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150
INDEKS 35574

Zakł. Graf. „Tamka" Zakł. nr 1, W-wa. Zam. 12-1354/76. Nakł. 50 000 egz. Cena zł 4.—